

**DE RAAD VAN TUCHT**  
**VAN DE STICHTING**  
**TUCHTRECHTSPRAAK SCHEIDINGSBEMIDDELING**

heeft de volgende uitspraak gedaan inzake de klacht van:

Mevrouw ....., wonende te ....., hierna te noemen: “klaagster”,

tegen

....., advocaat te ....., hierna te noemen: “verweerster”.

**1.     Procedureverloop**

- 1.1     Klaagster heeft begin februari 2023 bij het secretariaat van de vereniging van Familie- en erfrecht Advocaten en Scheidingsmediators, hierna te noemen: “vFAS”, een klacht ingediend tegen verweerster. Op 6 maart 2023 heeft verweerster op deze klacht gereageerd. Klaagster heeft hierop bij een ongedateerd bericht gereageerd. Het gesprek met de secretaris van de vFAS, zoals bedoeld in art. 4 van het klachtenreglement, heeft niet plaatsgevonden.
- 1.2     Klaagster heeft op 1 mei 2023 een klacht ingediend bij de secretaris van de Raad van Tucht. Verweerster heeft haar reactie hierop op 13 juni 2023 ingediend.
- 1.3     Op 26 juni 2023 heeft de secretaris van de Raad van Tucht klaagster en verweerster het standpunt van de Raad van Beroep van 31 mei 2021 over de termijn waarbinnen een klacht tegen een mediator moet worden ingediend toegestuurd met het verzoek om hierop te reageren. Op 2 juli 2023 heeft klaagster en op 4 juli 2023 heeft verweerster hierop gereageerd. Op 7 juli 2023 heeft de secretaris van de Raad van Tucht namens de voorzitter van de Raad van Tucht klaagster en verweerster laten weten dat zowel de ontvankelijkheidsvraag als de inhoudelijke behandeling van de klacht op een nader te plannen mondelinge behandeling zullen worden besproken.

- 1.4 De Raad van Tucht heeft kennisgenomen van de hiervoor onder 1.1, 1.2 en 1.3 genoemde en gewisselde stukken.
- 1.5 Op 7 december 2023 heeft de mondeling behandeling plaatsgevonden. Klaagster en verweerster, bijgestaan door haar kantoorgenoot ....., zijn verschenen.

## **2. Vaststaande feiten**

Verweerster is lid van de vFAS. Klaagster en haar ex-echtgenoot zijn in 2017 door De Scheidingsplanner begeleid bij het maken van afspraken over de gevolgen van de ontbinding van hun huwelijk. Zij hebben onder leiding van De Scheidingsplanner overeenstemming bereikt. De Scheidingsplanner heeft verweerster gevraagd de formele afwikkeling bij de rechtbank op zich te nemen. Verweerster heeft klaagster en haar ex-echtgenoot schriftelijk bericht daartoe bereid te zijn en heeft hen een opdrachtbevestiging gestuurd. Verweerster heeft het convenant van De Scheidingsplanner bekeken en kanttekeningen geplaatst, waarna vervolgens - na overleg met De Scheidingsplanner - klaagster en haar ex-echtgenoot het ouderschapsplan en echtscheidingsconvenant op 7 juli 2017 hebben ondertekend. Op 7 juli 2017 is eveneens een mediationovereenkomst ondertekend. De rechtbank Rotterdam heeft op 20 juli 2017 de echtscheiding uitgesproken.

## **3. Klacht**

Klaagster klaagt dat verweerster haar slecht heeft geadviseerd en dat verweerster de uitkomsten van de mediation bij De Scheidingsplanner heeft overgenomen zonder systematische fouten te ontdekken en deze uitkomsten en fouten met klaagster en haar ex-echtgenoot te bespreken. Klaagster verwijt verweerster dat zij klaagster en haar ex-echtgenoot de financiële gevolgen van de mogelijkheid dat ieder voor één kind kindgebonden budget ontvangt, niet heeft voorgehouden. Klaagster is erachter gekomen dat dit de meest voordelige optie in haar situatie zou zijn geweest.

Voor wat betreft de ontvankelijkheid van de klacht beroept klaagster zich op artikel 46g van de Advocatenwet:

*Omtrent de verjaring van het klachtrecht bepaalt artikel 46g Advocatenwet dat een klacht niet-ontvankelijk is als de klacht wordt ingediend na verloop van drie jaar na de dag waarop klager heeft kennisgenomen of redelijkerwijs kennis heeft kunnen nemen van het handelen of nalaten van de advocaat, waarop de klacht betrekking heeft.*

Klaagster stelt zich op het standpunt dat zij vanwege de complexiteit van de materie pas sinds halverwege januari 2023 voldoende ter zake kundig was. Zij heeft pas vanaf dat moment kennisgenomen van het handelen of nalaten van de advocaat waarop de klacht betrekking heeft. De verjaringstermijn van 3 jaar is volgens klaagster daarom pas vanaf januari 2023 gaan lopen.

#### **4. Verweer**

Verweerster heeft aangevoerd dat zij zorgvuldig jegens klaagster en haar ex-echtgenoot heeft gehandeld. Het convenant heeft zij kritisch bekeken en met kanttekeningen teruggestuurd naar De Scheidingsplanner. Indien er al kan worden gesproken van nalatigheid van haar zijde, hetgeen verweerster betwist, dan moet worden geconcludeerd dat de klacht van klaagster niet-ontvankelijk is, omdat de klacht is ingediend na verloop van drie jaar na de dag waarop zij heeft kennisgenomen of redelijkerwijs kennis heeft kunnen nemen van het handelen of nalaten van de advocaat, waarop de klacht betrekking heeft.

Indien gesteld wordt dat klaagster pas na de verjaringstermijn van drie jaar heeft kennisgenomen of redelijkerwijs kennis heeft kunnen nemen van de gevolgen van het handelen of het nalaten van de advocaat, dan merkt verweerster op dat uit de stukken niet kan worden opgemaakt wanneer klaagster geconstateerd heeft dat achteraf gezien beter één kind bij ieder der ouders had kunnen worden ingeschreven. Bij gebreke aan duidelijkheid hieromtrent, dient de klacht van klaagster niet-ontvankelijk te worden verklaard.

## 5. **Beoordeling van de klacht**

### *Beoordelingskader*

- 5.1 De Raad van Tucht toetst de klacht in al haar onderdelen aan de door de algemene ledenvergadering vastgestelde gedragsregels voor scheidingsmediators, aan de inhoud van de mediationovereenkomst en meer in het algemeen aan ongeschreven regels waaraan een behoorlijk mediator zich dient te houden.

### *Ontvankelijkheid*

- 5.2 De door klaagster ingediende klacht zal niet-ontvankelijk worden verklaard. De Raad van Tucht zal hieronder uitleggen waarom dat het geval is.

De Raad van Tucht haalt in dit verband de uitspraak van de Raad van Beroep van 31 mei 2021 aan:

*Omtrent de termijn waarbinnen een klacht tegen een mediator moet worden ingediend geven de statuten van de vFAS geen uitsluitel. Dit betekent echter niet dat er aan het indienen van een klacht geen enkele termijn kan worden gesteld. De klacht dient ter wille van de rechtszekerheid binnen een redelijke termijn te worden ingediend aangezien een mediator op een zeker moment er van moet kunnen uitgaan dat de door hem of haar verrichte werkzaamheden na het verstrijken van een redelijke termijn niet meer ter discussie worden gesteld.*

*Omtrent de verjaring van het klachtrecht bepaalt artikel 46g Advocatenwet dat een klacht niet-ontvankelijk is als de klacht wordt ingediend na verloop van drie jaar na de dag waarop klager heeft kennisgenomen of redelijkerwijs kennis heeft kunnen nemen van het handelen of nalaten van de advocaat, waarop de klacht betrekking heeft. Op grond van het bepaalde in lid 2 van dit artikel blijft na afloop van die driejaarstermijn een niet-ontvankelijkheidsverklaring achterwege indien de gevolgen van het handelen of nalaten van de advocaat redelijkerwijs pas nadien bekend zijn geworden. In dat geval verloopt de termijn voor het indienen van een klacht een jaar na de datum waarop de gevolgen redelijkerwijs als bekend geworden zijn aan te merken. De Raad van Beroep is, anders dan de Raad van Tucht, van oordeel dat de termijn gesteld in de artikel 46 lid 6 van de Advocatenwet een redelijke termijn is die ook geldt wanneer de advocaat als mediator optreedt, zoals dat in de onderhavige kwestie het geval is. Een vFAS mediator is immers ook altijd (een) advocaat en derhalve (ook) gebonden aan de Advocatenwet.*

*De Raad van Beroep is dan ook van oordeel dat de in de Advocatenwet gestelde termijn van drie jaar analoog van toepassing is voor de advocaat die als mediator optreedt. De daarin opgenomen termijn is naar het oordeel van de Raad bovendien een redelijke termijn.*

- 5.3 De Raad van Tucht is van oordeel dat bedoelde termijn van drie jaar op het moment van het indienen van de klacht al was verstreken. In de mediation tussen klaagster en haar ex-echtgenoot zijn twee scenario's uitgewerkt teneinde te bekijken welk scenario het hoogste kindgebonden budget oplevert: inschrijving van beide kinderen op het adres van klaagster en inschrijving van beide kinderen op het adres van de ex-echtgenoot van klaagster. Een 3<sup>e</sup> scenario is op pagina 20 van het door klaagster en haar ex-echtgenoot ondertekende scheidingsplan, dat ten grondslag heeft gelegen aan het echtscheidingsconvenant, genoemd:

*In situaties van co-ouderschap wordt er vaak voor gekozen om bij iedere ouder minstens één (minderjarig) kind in te schrijven. Dit kan fiscaal optimaal zijn, zoals voor de hoogte van het kindgebonden budget.*

Verder zijn klaagster en haar ex-echtgenoot in artikel 1.11 van het echtscheidingsconvenant het volgende overeengekomen:

*Partijen komen in onderling overleg overeen dat zij jaarlijks, uiterlijk in de maand januari, de draagkracht van ieder der partijen zullen vaststellen en eventueel zullen wijzigen. De salarisspecificaties van december van het voorgaande jaar zijn hierin bepalend. Een eventuele bonus van de man dient meegenomen te worden in de berekening als gemiddelde van de drie meest recente bonusuitkeringen. De (eventueel) aangepaste draagkrachtverhouding zal alsdan worden aangehouden voor de bijdragen op de kinderrekening en eveneens voor de kostenverdeling zoals genoemd in artikel 1.7, 1.8 en 1.10 van dit convenant gelden. Partijen zullen tevens jaarlijks beoordelen of er wijzigingen zijn in de kinderbijslag en/of het kindgebonden budget inclusief alleenstaande ouderkop.*

Uit deze hiervoor aangehaalde passages - in onderlinge samenhang bezien -, leidt de Raad van Tucht af dat klaagster ten tijde van het ondertekenen van het echtscheidingsconvenant bekend was, althans redelijkerwijs bekend had kunnen zijn, met het hiervoor genoemde 3<sup>e</sup> scenario en dat dit 3<sup>e</sup> scenario jaarlijks eventueel

besproken had kunnen worden. In dat kader kan in het midden blijven of de termijn van drie jaren is gaan lopen ten tijde van het ondertekenen van het convenant of bij de eerste jaarlijkse evaluatie, aangezien de klacht in 2023 is ingesteld en de termijn van drie jaren op dat laatste moment ook al ruimschoots was verstreken.

## **BESLISSING**

De Raad van Tucht:

- verklaart de klacht niet-ontvankelijk.

Aldus gewezen door mr. A.R. Sturhoofd, voorzitter, H.A.M. Ritsma-Hartman en A.H. van Haga, leden, in aanwezigheid van mr. I.J. Pieters, secretaris en uitgesproken te Amsterdam op 24 januari 2024 door de voorzitter.

Secretaris

Voorzitter